

Kayıp

– Ali ALTINLI · 20 Ekim 2017

Vefasız hal bilmez Leyla elinden;
Mecnun dara düşer çöl kayıp kayıp...
Bir gün eksik olmaz matem dilinden;
Bülbül figan eyler gül kayıp kayıp...

Damlaya muhtaçken gönül pınarı;
Sızlar yüreğimin sensiz kenarı;
Kökünden devrilir umut çınarı;
Çiçek boyun büker dal kayıp kayıp...

Parmaklar ucunda tütün sarısı;
Kayboldu canımın öbür yarısı;
Medet kovanında sabır arısı;
Petek boyun büker bal kayıp kayıp...

Gerek yok düşünüyormaya amma;
Nerdesin diyerek sormaya amma;
Sarmaya hevesli sarmaya amma;
Kollar boyun büker el kayıp kayıp...

Çeker mi türküler, kalan nazını;
Kışa kurban giden öksüz yazını;
İndirsen duvardan yetim sazını;
Mızrap boyun büker tel kayıp kayıp...

Gündüzün koynunda gezer gecesi;
Vurulup düşerken sevda hecesi;
Özleme seslenir bütün lehçesi;
Dudak boyun büker dil kayıp kayıp...

Ölümdür hasretin ikiz kardeşi;
Beklemek vuslatın dul kalan eşi;
Geçerken yılların üçüyle – beşi;
Fincan boyun büker fal kayıp kayıp...

Menzile varınca eğilir başlar;
Toplanır başına tüm arkadaşlar;
Kirpik kıyısında beklesir yaşlar;
Tabut boyun büker sal kayıp kayıp...

Bahtına küs olan birdaha gülmez;
Yaş döker aşığın, yaşını silmez;
Yârinden ayrılan uykuyu bilmez;
Yastık boyun büker kul kayıp kayıp...

Ali ALTINLI – 20.10.2017

Saat: 07:40